

Nowa propozycja kategoryzowania międzynarodowych czasopism filozoficznych

Obecny ranking czasopism humanistycznych jest skrajnie niesprawiedliwy: za publikację w najlepszych czasopismach w swoich dziedzinach humaniści mogą otrzymać tylko 10 pkt (lista C); za publikacje w najsłabszym w danej dziedzinie czasopiśmie indeksowanym przez Thomson Reuters (TR) i posiadającym Impact Factor (IF) dostaje się obecnie 15, a w najlepszym – 50 (lista A). W tym tekście najpierw omawiam trzy możliwości sporządzenia rankingu czasopism filozoficznych, a potem przedstawiam własną propozycję rankingu opartego na liście ERIH i indeksie SCImago (Scopus). Główna zaleta mojego rozwiązania polega na tym, że cytowania nie są głównym kryterium, ale służą jako uzupełnienie pierwotnego podziału opartego na kryteriach jakościowych, przeprowadzonego przez ekspertów na zlecenie European Research Council.

1. Impact Factor

Omawiane w tej części kwestie mogą się wydawać oczywiste, ale wielu naukowców popełnia w tej sprawie błędy¹. Impact Factor (IF) mają wyłącznie czasopisma z nauk przyrodniczych i społecznych; czasopisma humanistyczne nie mają przydzielanego IF, choć mogą być indeksowane przez bazy firmy Thomson Reuters (TR) w ramach Arts & Humanities Citation Index (A&HCI). Etyka, a także historia i filozofia nauki są uznane przez TR za nauki społeczne i czasopisma z tych dziedzin mają IF (ponadto część czasopism bioetycznych jest indeksowana w działach medycznych).

W przypadku etyki (na której się znam) ranking oparty na IF nie odzwierciedla dobrze wiarygodności czasopism, bo jest oparty wyłącznie na cytowaniach w innych czasopismach indeksowanych przez TR. Relatywnie wysoki IF z etyki mają te czasopis-

* Dr Tomasz Żuradzki, Instytut Filozofii, Uniwersytet Jagielloński, e-mail: t.zuradzki@uj.edu.pl

¹J. Woleński, *Uwagi o ewaluacji czasopism naukowych*, „Nauka” 1 (2013): 55-68. Woleński pisze, że „Mind», «The Journal of Philosophy» czy «Journal of Philosophical Logic» nie zostały umieszczone, gdyż ich *impact factor* jest zbyt niski” (s. 59-60). To nie chodzi o „zbyt niski IF” tylko o to, że zostały one uznane za czasopisma humanistyczne, które w ogóle nie mają IF. A dalej „*ISI Master Journal List*, a więc wykaz czasopism obserwowanych jako kandydaty do «Journal Citation Reports»” (s. 61). *Master Journal List* to nie „kandydaty do JCR”, ale lista wszystkich czasopism indeksowanych przez bazy TR, czyli tych, które mają IF, i tych, które są indeksowane np. w A&HCI i nie mają IF.

ma, które drukują dużo przeglądowych artykułów cytowanych przez czasopisma z innych dziedzin licznie reprezentowanych w bazach TR np. medycznych: „BMC Medical Ethics” (4. miejsce w kategorii Etyka, 35 pkt MNiSW²); albo z ekonomii: „Business Ethics Quarterly” (2. miejsce w kategorii Etyka, 40 pkt MNiSW). Te dwa czasopisma są filozofom prawie całkowicie nieznane, ja chyba nigdy nie czytałem w nich żadnego artykułu. Zdecydowane miejsce pierwsze (zarówno w etyce, jak i w historii i filozofii nauki) zajmuje „American Journal of Bioethics” z IF znacznie większym niż kolejne czasopisma. Z perspektywy etyki filozoficznej jest to z całą pewnością dobre czasopismo, ale swój bardzo wysoki IF (w stosunku do innych czasopism w swoich kategoriach) zawdzięcza – jak rozumiem – cytowaniu w czasopismach medycznych, ponieważ bardzo często zajmuje się problemami etycznymi związanymi z praktyką medyczną. W czasopismach filozoficznych, w tym specjalizujących się w etyce, nie jest przywoływane bardzo często.

Czasopisma zdecydowanie najlepsze z punktu widzenia etyki filozoficznej mają się gorzej, np. „Ethics” byłoby w rankingu czasopism z etyki opartym na IF z 2012 roku (czyli opublikowanym w czerwcu 2013 roku) dopiero na 11. miejscu, poniżej np. czasopisma „Environmental Values” (8. miejsce), choć oczywiście „Ethics” publikuje prace na nieporównywalnie wyższym poziomie merytorycznym i w ogólnych rankingach filozoficznych jest często na samym szczycie (np. w rankingu czasopism filozoficznych na podstawie SCImago (z roku 2013) jest na 2. miejscu, tuż po „Philosophical Review”; w rankingu Briana Leitiera z 2013 jest na 6. miejscu – w obu przypadkach jest znacznie wyżej niż jakiegokolwiek inne czasopismo filozoficzne specjalizujące się w etyce).

Co więcej, na liście czasopism z etyki z IF jest kilka dziwnych pozycji, np. czasopismo „Etikk i Praksis”, które publikuje głównie po norwesku i w swojej historii było cytowane tylko kilka razy lub „Radical Philosophy”, które jest czasopismem publicystycznym, a nie naukowym (coś jak nasza „Krytyka Polityczna”). Wniosek jest taki, że dla filozofów, nawet dla tych zajmujących się dziedziną, w której sporządzono IF, to kryterium jest całkowicie bezużyteczne i nie stanowi miarodajnego kryterium oceny jakości czasopism.

2. ERIH³

Choć podstawą zaszeregowania do danej kategorii ERIH jest zasięg (międzynarodowy-regionalny), to lista ta bardzo dobrze oddaje wiarygodność czasopism (w szczegól-

² Ministerialny ranking czasopism operuje IF pięcioletnim, w tym tekście przy określaniu miejsca na liście w danej dziedzinie wykorzystuję „standardowy” IF dwuletni (na podstawie aktualnej w momencie pisania artykułu listy JCR z czerwca 2013 r.).

³ Tekst był pisany w kwietniu 2014 roku. W lipcu tego roku lista ERIH została zastąpiona przez bazę ERIH PLUS, w której zrezygnowano z oceny merytorycznej czasopism. W związku z tym moje propozycje nie dotyczą nowej listy ERIH PLUS.

ności jej najwyższa kategoria, czyli INT1). Ja nie znam bardziej wiarygodnego zestawienia czasopism filozoficznych, choć o pojedyncze czasopisma można się oczywiście spierać (nie zgadzam się z krytyką tej listy przeprowadzoną przez prof. Woleńskiego, który też popełnia tu kilka błędów, np. pisze: „ERIH wyróżnia pięć kategorii”). Zaletą jest to, że reprezentuje właściwie wszystkie dziedziny filozoficzne (począwszy od logiki i skończywszy na teoretycznej bioetyce). Reprezentuje też bardziej „europejski punkt widzenia”, a nie tylko anglojęzyczny.

Wadą jest brak aktualizacji, ostatnia w 2011 roku, ale w filozofii i naukach humanistycznych ranga czasopisma tak często się nie zmienia, więc moim zdaniem obecnie to w ogóle nie jest poważny problem (co najwyżej kilka czasopism przestało istnieć). Teoretycznie mogły powstać nowe, które nie są indeksowane, ale ja takich prawie nie znam (jedynym znanym mi wyjątkiem jest „Philosophers’ Imprint”, które nie są indeksowane w ERIH, a powinny być, ale brak jakiegoś jednego czasopisma nie jest jakimś dotkliwym problemem dla polskich filozofów). Poważniejszy problem to tylko trzy szczeble oceny, co powoduje, że:

- a) nie da się zrobić rankingu z interwałem 5 pkt w skali 15-50, tak jak w przypadku czasopism z nauk przyrodniczych; choć można by zrobić np. ranking 15-30-50 (kiedyś Komitet Nauk Filozoficznych proponował 15-25-35, ale nie rozumiem, dlaczego w naszej dziedzinie można by dostać tylko 35 pkt, a nie 50);
- b) przez to, że są tylko trzy kategorie, to każdej z nich są jednak czasopisma o bardzo różnej jakości. Liście ERIH brakuje więc kilku dodatkowych kategorii.

3. SCImago

Odpowiednik Impact Factor, ale na podstawie bazy Scopus, i obliczany za pomocą innej metody (cytowania są wazone rangą czasopisma). SCImago ma też tę zaletę, że można na jego podstawie zrobić ranking analogiczny do tego na podstawie IF z interwałem co 5 pkt. Ostatnio pojawiła się sensowna propozycja (m.in. dwojga filozofów Cezarego Cieślińskiego i Joanny Golińskiej-Pilarek oraz psycholog Marii Lewickiej (CG-PL) zrobienia rankingu na tej podstawie⁴).

SCImago obejmuje obecnie (stan na kwiecień 2014 r.) pięć polskich czasopism filozoficznych (w rzeczywistości dwa to czasopisma z logiki, jedno to właściwie seria

⁴ C. Cieśliński, J. Golińska-Pilarek, M. Lewicka, *Propozycje nowych zasad kategoryzacji międzynarodowych czasopism humanistycznych*, dostępne na stronie: http://depot.ceon.pl/bitstream/handle/123456789/3317/Kategoryzacja%20czasopism%20humanistycznych_v2.pdf?sequence=4. W artykule CG-PL znalazłem kilka drobnych błędów: „Proceedings of the Aristotelian Society” jest indeksowane przez A&HCI oraz przez ERIH (INT1), a „Philosophers’ Imprint” jest indeksowane w Scopus, choć jeszcze nie jest objęte indeksem SCImago, ale pewnie pojawi się w kolejnej edycji tego indeksu.

wydawnicza, dwa pozostałe to „Diametros” i „Filozofia Nauki”). Według mnie ranking ERIH jest znacznie bardziej rzetelny niż SCImago, a także uwzględnia inne dobre polskie czasopisma filozoficzne. Przede wszystkim jednak oparty jest na ocenie merytorycznej zawartości przez profesjonalny komitet powołany przez European Research Council i na renomie w środowisku, a ranking SCImago jest automatyczny (ważone cytowania). Oczywiście w pewnej części SCImago trafnie oddaje wartość czasopism (przynajmniej wedle mojej intuicji), w szczególności pierwszych kilkanaście miejsc jest bardzo wiarygodnych, co widać w tabeli przedstawionej w artykule CG-PL. Niestety w głębi listy pojawia się wiele problemów.

Na przykład litewskie regionalne „Problemos” (nigdy nie natknąłem się na artykuł stamtąd – jest indeksowane w TR, ale nie ma go na liście ERIH) wedle propozycji CG-PL miałyby aż 35 punktów, a „Phronesis”, chyba najlepsze czasopismo o filozofii starożytnej (ERIH – INT1), tylko 15 (niżej wyjaśniam fenomen „Problemos”). Inne czasopisma o zawyżonej punktacji wedle propozycji CG-PL to np. „NanoEthics” (30), „Journal of Military Ethics” (30). To ostatnie czasopismo, które zresztą dobrze znam, bo interesuję się tymi zagadnieniami, jest całkiem porządne, ale zupełnie nie ma uzasadnienia, dlaczego miałyby się znajdować tuż nad nieporównanie lepszym „Proceedings of the Aristotelian Society”. Ranking SCImago obejmuje też czasopisma, których w ogóle nie powinno być na liście czasopism filozoficznych, np. „Journal for the Study of Religions and Ideologies” (wg propozycji CG-PL 35 pkt) „International Journal of Children's Spirituality” (25), „Reflective Practice” (30), „Library Philosophy and Practice” (30).

Choć lista SCImago jest problematyczna, to niewątpliwie realizacja postulatu CG-PL, czyli zrobienie rankingu czasopism filozoficznych (o innych czasopismach humanistycznych się na razie nie wypowiadam) analogicznego do obecnej listy A, byłoby olbrzymim postępowaniem w stosunku do sytuacji obecnej.

4. Moja propozycja

Przede wszystkim uważam (podobnie jak CG-PL), że za publikacje w najlepszych czasopismach z nauk humanistycznych powinno być tyle samo punktów co w najlepszych czasopismach z nauk przyrodniczych. Nie zgadzam się z niekiedy podnoszonym argumentem, że chodzi o wewnętrzny ranking filozoficzny lub humanistyczny. Chyba że MNiSW chce w ten sposób dzielić dziedziny na ważniejsze i mniej ważne.

W mojej opinii najbardziej wiarygodny byłby ranking czasopism filozoficznych na podstawie skompilowania dwóch baz zagranicznych: ERIH + SCImago (nie wypowiadam się tu na temat innych dziedzin humanistycznych, bo się nie znam). Wydaje się, że można by opracować jakiś prosty algorytm, który by wyznaczał na podstawie tych dwóch baz ranking w interwałach pięciopunktowych w skali 15-50 (czyli analogicznie do listy A).

Tabela 1. Ranking dwudziestu czasopism filozoficznych na podstawie listy Briana Leitera z roku 2012 (lista wykorzystana przez Cieślińskiego, Golińską-Pilarek i Lewicką). Ranking dotyczy tylko tych dwudziestu czasopism, do których odnoszą się CG-PL. Nie jest to więc ranking ostateczny, który zależał będzie od pozycji innych czasopism w bazie ERIH i indeksie SCImago

Tytuł czasopisma	Pozycja na liście Briana Leitera z 2012 r.	Pozycja na liście CG-PL	Liczba punktów wg listy CG-PL
Czasopisma na ERIH-INT1 w kategorii filozofia (wedle mojej propozycji otrzymałyby punkty z przedziału 35-50)			
Philosophical Review	1	1	50 pkt
Nous	2	3	50 pkt
Journal of Philosophy	3	4	45 pkt
Mind	4	8	45 pkt
Philosophical Quarterly	9	9	45 pkt
Analysis	8	10	40 pkt
Philosophy & Phenomenological Research	5	13	40 pkt
Philosophical Studies	6	14	40 pkt
Australasian Journal of Philosophy	7	15	40 pkt
Synthese	16	17	40 pkt
Erkenntnis (ERIH-INT1 w kategorii filozofia nauki)	17	19	40 pkt
Canadian Journal of Philosophy	13	70	25 pkt
Proceedings of the Aristotelian Society	11	48	30 pkt
The Monist (nieindeksowane w SCImago)	18	-	-
Czasopisma na ERIH-INT2 (punkty z przedziału 20-30)			
Ratio	20	23	35 pkt
Pacific Philosophical Quarterly	14	36	30 pkt
American Philosophical Quarterly	12	38	30 pkt
European Journal of Philosophy	15	56	25 pkt
Philosophical Topics (nieindeksowane w SCImago)	19	-	-
Czasopisma nieindeksowane na liście ERIH (wedle mojej propozycji otrzymałyby 10 lub 15 pkt, jeśli byłyby indeksowane przez A&HCI lub Scopus)			
Philosopher's Imprint	10	-	-

Podstawą byłyby ERIH, a pozycja w SCImago służyłaby do sklasyfikowania czasopism wewnątrz danego przedziału. Na przykład, czasopisma z ERIH INT1 miałyby punkty od 50 do 35, ERIH INT2 od 30 do 20, ERIH NAT – 15 (to tylko wstępna propozycja, być może trzeba by przypisać kategoriom ERIH inne interwały). Czasopisma indeksowane w ERIH, ale których nie ma w SCImago, dostawałyby minimalną wartość w swojej kategorii (np. „Philosophical Topics”, które jest na liście ERIH INT2, ale nie w Scopus, miałyby 20 pkt). Czasopisma indeksowane w SCImago, ale nie w ERIH dostawałyby np. 10 lub 15 pkt (w ten sposób poradzilibyśmy sobie z brakiem częstej aktualizacji ERIH).

Oczywiście dodatkowo można by też uwzględnić indeksowanie przez TR w A&HCI (czyli czasopisma w TR bez IF, którym by przydzielono także 10 lub 15 pkt, gdyby nie były indeksowane ani na liście ERIH, ani w Scopus). Lista A&HCI w przypadku filozofii jest dość wiarygodna (chyba bardziej od listy SCImago).

Poniżej przedstawiam ranking dotyczący 20 czasopism, do których odnoszą się CG-PL. Nie jest to ranking ostateczny, który zależał będzie od pozycji innych czasopism w bazie ERIH i indeksie SCImago. Zmiany na lepsze głównie dotyczą dwóch czasopism. Pierwsze to „Proceedings of the Aristotelian Society” awansują z miejsca 51 i 30 pkt w rankingu CG-PL do grupy 35-50 pkt (zapewne miałyby 35 pkt, gdyby przyjąć moją propozycję, bo mają kategorię ERIH-INT1, ale słabo wypadają w SCImago). Drugie to „Canadian Journal of Philosophy”, który awansuje z miejsca 80 i 25 punktów do grupy 35-50 pkt (zapewne także miałyby 35 pkt). To, co najciekawsze, działoby się jednak w środku tabeli przedstawionej przez CG-PL, ponieważ moja propozycja obniżyłaby punktację wielu czasopism, które nie są indeksowane na liście ERIH do 10 lub 15 punktów. Pozwoliłoby to uniknąć m.in. omówionych wyżej absurdalnych sytuacji, w których relatywnie słabsze czasopisma są mocno cytowane w bazie Scopus (np. „Journal of Military Ethics”, „Problemos”) i w rezultacie wedle propozycji CG-PL mają tyle samo lub więcej punktów co prestiżowe czasopisma czysto filozoficzne (ale rzadziej cytowane), np. „Proceedings of the Aristotelian Society” czy „Phronesis”, które miałyby wedle mojego rankingu co najmniej 35 pkt. Zaproponowany tu ranking ograniczyłby bowiem punktację czasopism indeksowanych przez Scopus jako filozoficzne do 10 lub 15, jeśli nie znajdują się na liście ERIH (dotyczy to m.in. wspomnianych powyżej „Journal for the Study of Religions and Ideologies”, „International Journal of Children's Spirituality”, „Reflective Practice”, „Library Philosophy and Practice”).

Główna zaleta mojego rozwiązania polega na tym, że cytowalność nie jest głównym kryterium, ale służy wyłącznie jako uzupełnienie pierwotnego podziału opartego na kryteriach jakościowych przeprowadzonego przez wiarygodny – w mojej opinii – komitet powołany przez European Research Council. W ten sposób moim zdaniem ten ranking radziłby sobie z typowymi problemami rankingów opartych wyłącznie na cytowaniach.

Oczywiście moja propozycja kompilowania rankingu w oparciu o ERIH, SCImago i A&HCI jest problematyczna praktycznie, bo otwiera pole do różnych dyskusji, więc nie wiem, czy jest obecnie realnie wykonalna. W perspektywie kolejnych niekończących się debat propozycja oparcia rankingu wyłącznie na SCImago jest prostsza i dlatego pewnie bardziej wykonalna.

5. Inne uwagi

Słabość polskich czasopism filozoficznych w międzynarodowych rankingach wynika nie tylko z tego, że polscy filozofowie są słabi naukowo, najczęściej piszą po polsku i nie cytują nas prestiżowe czasopisma zagraniczne. To wszystko jest – powiedzmy sobie szczerze – w dużej mierze prawdą, ale problem jest bardziej prozaiczny: polscy filozofowie nie czytają się nawzajem, nie komentują i nie cytują swoich kolegów i koleżanek, być może dlatego, że tekst napisany w języku obcym wydaje nam się często znacznie mądrzejszy niż ten sam artykuł po polsku.

Na przykład w przypadku „Revista Romana de Bioetica” (czasopismo z IF) prawie 100 proc. cytowań w bazie TR pochodzi z innych rumuńskich czasopism humanistycznych/społecznych/medycznych indeksowanych przez TR. Podobnie jest z jedynym polskim czasopismem filozoficznym indeksowanym przez bazy TR, czyli „Filozofią Nauki” (nie liczę czasopism z logiki). Zdecydowana większość cytowań tego czasopisma (zresztą niewielu) pochodzi z czasopism polskich lub regionalnych indeksowanych w TR (posiadających IF: „Problemy Ekorozwoju”, „Studia Socjologiczne”, „Polish Sociological Review” lub znajdujących się w bazie A&HCI, czyli „Teksty Drugie”, „Pamiętnik Literacki”, i słowackie „Filozofia” i „Organon F”).

Najlepiej widać to na przykładzie wspomnianego wyżej litewskiego czasopisma „Problemos”, które ma zaskakująco wysoką pozycję w SCImago (wg propozycji CG-PL miało by aż 35 pkt). Zawdzięcza ją jednak nie dużej liczbie cytowań przez najlepsze czasopisma filozoficzne, ale głównie temu, że ma dużo cytowań w dwóch innych litewskich czasopismach także indeksowanych bazach Scopus: „Filosofija-Sociologija” (25 pkt wedle propozycji CG-PL) i litewski „Logos” (indeksowany w SCImago, ale nie w kategorii filozofia). Pouczający w tym kontekście jest ranking czasopism filozoficznych z różnych krajów wedle liczby dokumentów w bazie Scopus: Litwa jest na 11. miejscu, Polska na 21. Im więcej dokumentów, tym więcej cytowań i tym wyżej w rankingu. Wystarczy, że mały kraj ma trzy czasopisma filozoficzne na liście, które się intensywnie cytują nawzajem i ich ranga bardzo rośnie. Jest to zresztą jeden z argumentów przeciwko sporządzaniu rankingów wyłącznie na podstawie liczby cytowań (w szczególności dla niewielkich dziedzin, jak filozofia, gdzie można łatwo manipulować liczbą cytowań).

Tak więc jedną z przyczyn słabej widoczności polskich autorów i czasopism w rankingach (piszę tu wyłącznie o kryteriach formalnych, a nie merytorycznych) jest po

prostu niewielka liczba polskich czasopism humanistycznych czy społecznych, która jest zgłoszona do tych baz. Przykładowo tylko 7 polskich czasopism z nauk społecznych ma IF. Dla porównania: niewielka Litwa też ma 7 czasopism z nauk społecznych posiadających IF, Czechy – 10, Chorwacja – 11, Hiszpania – 56, Niemcy – 118, Anglia – 893.

Pożądane byłoby więc (chyba nie tylko z punktu widzenia bibliometrii), żeby kilka innych dobrych polskich czasopism filozoficznych (albo czasopism z innych dziedzin humanistycznych i społecznych, które cytują czasopisma filozoficzne) znalazło się w bazach TR i Scopus, a także by polscy autorzy zaczęli się czytać nawzajem i cytować. MNiSW zaś powinno jakoś zapobiegać temu pączkowaniu kolejnych czasopism naukowych (lista B składająca się głównie z polskich czasopism ma ponad 2,6 tys. pozycji, a na liście A obejmującej wszystkie czasopisma z IF wydawane na świecie, było 10,7 tys. pozycji). Z mojego doświadczenia publikacyjnego wynika, że w przypadku niektórych polskich czasopism filozoficznych autor jest jedynym czytelnikiem swojego tekstu.

W tym tekście nie wypowiadałem się na temat listy B. Obecny ranking krajowych czasopism filozoficznych na podstawie kryteriów formalnych (a nie jakościowych) i ankiet wysyłanych przez czasopisma, czyli obecna lista B układana przez MNiSW, jest w przypadku filozofii całkowicie absurdalny. Na przykład, uwzględniono oszukańcze czasopisma zagraniczne, np. „Philosophy Study” (6 pkt) (które podszywa się pod bardzo dobre „Philosophical Studies”). Po każdej konferencji zagranicznej, na której występuję, dostaję od „Philosophy Study” list, w którym zachwycają się moim wystąpieniem i proponują mi natychmiastową jego publikację. Nie wiem też, dlaczego w obecnym rankingu krajowych czasopism filozoficznych najwięcej punktów mają czasopisma wydawane przez uczelnie katolickie: „Studia Philosophiae Christianae” wydawane przez UKSW lub „Forum Philosophicum” wydawane przez Ignatianum (9 pkt). W mojej dziedzinie „Etyka” (UW) ma 4, a „Ethos” (KUL) – 7 punktów, choć na pewno to pierwsze nie jest gorsze od drugiego. Tworzenie rankingu na podstawie jakiegoś „Polskiego Wskaźnika Wpływu”, jak chciało MNiSW, jest w tym momencie niewykonalne⁵: na razie te bazy, które mają być podstawą jego wyliczenia, nie działają dobrze (Polska Bibliografia Naukowa), mimo że chwalą się dofinansowaniem ze środków unijnych.

A new proposal for the classification of philosophy journals

The current ranking of humanities journals published by the Polish Ministry of Science and Higher Education is unfair: scholars in the humanities can receive no more than 10 points for

⁵ J. Wilkin, *Ocena parametryczna czasopism naukowych w Polsce – podstawy metodologiczne, znaczenie praktyczne, trudności realizacji i perspektywy*, „Nauka” nr 1, 2013: 45-54 pisał, że „już w 2013 roku Polski Współczynnik Wpływu zostanie wykorzystany do oceny czasopism wydawanych w języku polskim” (s. 53). W kwietniu 2014, kiedy piszę ten tekst, PWP wciąż nie jest wykorzystany.

a publication in the best journals in their fields (the lists B and C) but a publication in journals indexed by the Thomson Reuters with Impact Factor (IF) can give from 15 to 50 points (the list A). In this article I discuss three possible methods of ranking philosophy journals, and then I present my own proposition based on the ERIH list and SCImago index (Scopus). The main advantage of my proposal is that citations are not the main criterion of evaluation, but are complementary to the substantial evaluation made by the European Research Council.

Key words: scientific journal rankings, philosophy journals, Impact Factor, ERIH, SCImago, European Research Council

References

1. J. Woleński, *Uwagi o ewaluacji czasopism naukowych*, „Nauka” no. 1, 2013, pp. 55-68.
2. C. Cieśliński, J. Golińska-Pilarek, M. Lewicka, *Propozycje nowych zasad kategoryzacji międzynarodowych czasopism humanistycznych* (http://depot.ceon.pl/bitstream/handle/123456789/3317/Kategoryzacja%20czasopism%20humanistycznych_v2.pdf?sequence=4).
3. J. Wilkin, *Ocena parametryczna czasopism naukowych w Polsce – podstawy metodologiczne, znaczenie praktyczne, trudności realizacji i perspektywy*, „Nauka” no 1, 2013, pp. 45-54.